

Планирање и извештавање: министарства и посебне организације дужни су да сачине годишњи план рада, ради припреме годишњег плана рада Владе. Министарства и посебне организације подносе Влади најмање једном годишње извештај о свом раду, који садржи опис стања у областима из њиховог делокруга, податке о извршавању закона, других општих аката и закључака Владе и податке о предузетим мерама и њиховом дејству.

12.2. Усклађивање и усмеравање рада.

Влада закључцима усмерава органе државне управе у спровођењу политике и извршавању закона и других општих аката, усклађује њихов рад и министарствима и посебним организацијама одређује рокове за доношење прописа, ако нису одређени законом или општим актом Владе.

Влада може оснивати координациона тела ради усмеравања појединих послова из делокруга више органа државне управе. Чланови координационих тела Владе могу бити само чланови Владе. Влада одређује и задатке координационог тела, руковођење координационим телом и сва друга питања везана за рад координационог тела.

13. Однос органа државне управе и Народне скупштине, однос органа државне управе и председника Републике.

Односи министарстава и посебних организација са Народном скупштином и председником Републике заснивају се на правима и дужностима одређеним Уставом, законом и другим општим актима. Министарства и посебне организације дужни су да Народној скупштини и председнику Републике преко Владе проследе обавештења, објашњења и податке везане за њихове надлежности.

Народна скупштина надзире рад органа државне управе преко надзора над радом Владе и чланова Владе.

14. Однос органа државне управе и државних органа.

Однос органа државне управе са другим државним органима су односи са судовима, јавним тужилаштвима и другим државним органима.

Однос са јавним тужилаштвима је однос сарадње, однос са судовима може бити однос сарадње или судска контрола одлука државне управе.

Однос са другим државним органима подразумева однос са органима која имају статус независних тела. Ова независна тела представљају новину у модерним државним уређењима и полазе од идеје постојања одређених државних органа који врше неке законодавно-контролне функције и функције извршне власти које у себи имају стручни карактер, али су независне од утицаја политике и извршне власти. Органе руковођења у тим телима бира Народна скупштина и они за свој рад одговарају Народној скупштини. Независна тела оснивају се Уставом (Заштитник грађана, Државна ревизорска институција) или посебним законом (Агенција за борбу против корупције, Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности).

Основна карактеристике међусобних односа органа државне управе и ових државних органа је специфична контрола рада органа државне управе од стране тих независних органа, о чему ће бити више речи у Глави 4 – Добра управа.

15. Однос са судовима и судска контрола државне управе.

Однос органа државне управе може бити 1. однос сарадње и 2. судска контрола одлука државне управе.

Однос сарадње подразумева сарадњу о размени података и међусобном обавештавању